Dinsdag, 8 Juni 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 3921

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

INVASIE-KOORTS STIJGT

Vichy: „Brits-Amerikaans offensief tegen Italië kan elk ogenblik verwacht worden."

Rome meldt Geallieerde landingspoging op Lampedusa.

Nieuwe zuivering in fascistische partij.

MILITAIRE SAMENROTTING TEGEN MUSSOLINI.

Een Tass-bericht zeide, dat volgens onbevestigde berichten uit Génève onlangs een militaire samenzwering tegen Benito Mussolini in Italië aan het licht kwam. Sensationele arrestaties zouden zijn gemaakt onder vroegere legerofficieren. Volgens het bericht zouden de „draden van de samenrotting naar het Quirinaal leiden (het Quirinaal is het Paleis van Koning Vittorio Emanuele), waar de officieren van de oppositie altijd steun vinden." Men beweerde, dat Generaal Enzio Rossi, die pas werd afgezet als Stafhoofd van het leger, genoemd wordt onder de personen, die bij de samenrotting betrokken zijn. Hieraan werd toegevoegd: „Het is opmerkelijk, dat de Duitse journalisten in Génève de waarheid van deze berichten niet betwisten" (Moskou, (AP) 7.6).

Radio-Rome deelde mede, dat nog 14 leden van de fascistische partij verwijderd zijn, waaronder een ambtenaar van het deviezen-ministerie, wegens „plichtsverzuim" (Londen, (AP) 7.6).

DE AS NIET OP HAAR GEMAK.

Lewis Hawkins seint uit Londen:

Radio-berichten uit Berlijn en Rome gaven te kennen, dat de as moeite neemt om de mening te opperen, dat Spanje het pad zou kunnen zijn van een Geallieerde inval van Europa. De Geallieerde leiders trokken de vijandelijke zenuwen nog strakker door een algeheel stilzwijgen over hun plannen en de beste beschikbare inlichtingen gaven te kennen, dat de verwarring in Italië toeneemt. In het doolhof van geruchten en propaganda in Europa was een der meest belangwekkende omstandigheden het feit, dat de Duitsers blijkbaar niets doen om te verzwijgen, dat Italië onder een Geallieerd luchtoffensief staat.

Het orgaan van Goering, de „Essener Zeitung", beweerde: „De Italianen moeten de bombardementen weerstaan; zij moeten dat doen om de oorlog te winnen of zij kunnen niet meer bestaan." Uit Stockholm merkte de correspondent van de Associated Press op, dat de erkenning van Italië's onvaste positie door Duitsers en Italianen wordt vergezeld van een klaarblijkelijke poging om de aandacht af te leiden in de richting van Spanje. Hierbij werd eraan herinnerd, dat beschuldigingen aan het adres van de Geallieerden omtrent plannen voor de aanval op een of ander land, dikwijls door de as zijn gedaan om een voorgenomen aanval door haar te rechtvaardigen.

Onzijdige waarnemers, die de laatste tijd in Duitsland hebben gereisd, zeiden in Stockholm, dat verantwoordelijke Duitsers grif als hun mening hadden toegegeven, dat Italië het erg te verduren heeft. Sommigen voorspelden zelfs, dat de Italianen geen twee maanden langer het voortdurende Geallieerde bombardement zullen uithouden. In Stockholm werden ook berichten gehoord, dat vele Duitse officieren in Zuid-Italië en Sicilië reeds voor zichzelf besloten hebben, dat Italië verloren is. Men koopt dus kalmpjes burgerkleren en zelfs Italiaanse identificatiepapieren; als dan een invasie komt of een binnenlandse instorting kunnen zij zich tussen de Italianen mengen. Zweedse correspondenten in Rome melden aan Stockholm, dat de Italiaanse pers van de ene kant beweert, dat de Geallieerden er niet in geslaagd zijn Duitsland en Italië te scheiden, doch van de andere kant drukken zij voor het eerst de beschuldigingen uit het buitenland af, dat de nazies de drukkers van Europa zijn en dat de Italianen de Duitsers steunen om louter opportunistische redenen.

In Londen, waar Churchill zijn oorlogsbesprekingen voortzet en de tijd en plaats van de volgende Geallieerde slagen geheim bleven, scheen de Britse pers het over twee punten eens te zijn geworden: dat gedetailleerde orders thans zijn gegeven aan de Commandanten, die deze ten uitvoer zullen brengen en dat de aard van deze orders bekend zullen worden, wanneer de kanonnen beginnen te bulderen (Londen, (AP) 7.6).

ZAL EEN INVASIE IN SPANJE PLAATS VINDEN?

John Kolburn seint uit Stockholm: Berichten uit Berlijn en Rome beweerden, dat de leiders van de as uitdrukking gaven aan de vrees, dat de Geallieerden de inval van Europa door Spanje zullen doen.

Waarnemers in Stockholm waren van mening, dat de berichten, die de strenge censuur passeerden, een voorspel zouden kunnen vormen voor Duitse en Italiaanse plannen om door Spanje op te rukken teneinde luchtbases te vestigen om de „Vesting Europa" te verdedigen. Ook herinnerde men eraan, dat Franco zeide aan elke andere partij een verzoek te zullen doen om steun zo de Geallieerden of de as Spanje zouden binnen vallen. Spanje boden voor Geallieerde landingsopera[...] waaruit luchtdekking kan worden geboden voor Geallieerde landingsoperaties in West- of Zuid-Frankrijk. De berichten uit Berlijn zeiden, dat de Duitse leiders bezorgd naar Spanje zien, hoewel de nazies zeiden, dat Franco bereid is op elke mogelijkheid (Stockholm, (AP) 7.6).

ROME MELDT GEALLIEERDE LANDINGSPOGING OP LAMPEDUSA.

Als volgt luidt het Italiaanse communiqué van vandaag: „Onze torpedovliegtuigen vielen een geëscorteerd convooi nabij Bone aan, zetten een stoomschip van 5000 ton in brand en torpedeerden nog een ander groot schip. De vijand poogde te landen op het eiland Lampedusa. De vijandelijke poging werd uitgevoerd door Britse eenheden. Zij werd prompt afgeslagen door onze defensies, die verschillende vijandelijke marine-vaartuigen tot zinken brachten. Pantelleria reageert met onverander1ijke dapperheid tegen de onophoudelijke vijandelijke luchtactie en vernielde gisteren 6 vliegtuigen. Nog 3 stortten neer in luchtgevechten met Duitse jagers boven het eiland. Vijandelijke bommenwerpers deden aanvallen op Messina en Trapani. Belangrijke schade werd aangericht. De verliezen zijn nog niet vastgesteld. Een vliegtuig werd neergeschoten boven Messina door de luchtverdediging en vier boven Trapani. Twee daarvan stortten neer nabij het lichthuis van St. Odoro en twee ten Zuiden van Favignana" (Londen, (AP) 8.6).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„Gisteren herhaalden de Noordwestelijke Afrikaanse luchtstrijdkrachten haar aanvallen op het eiland Pantelleria. Vele zendingen werden tijdens de dag volbracht door zware-, middelzware- en gevechtsbommenwerpers. 11 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield in de verrichtingen van de dag, waarvan 2 onzer vliegtuigen vermist worden" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 8.6).

OVER RUSLANDS STRIJD.

Edward Bell seint uit Londen:

De Duitsers beweerden, dat hele zwermen van hun bommenwerpers het grote nijverheids-centrum Gorki (oude naam: Nizjni Novgorod) aan de Wolga op 400 kilometer ten Oosten van Moskou voor de derde achtereenvolgende macht aanvielen en grote branden stichtten met 500 ton aan brisantbommen en 100.000 brandbommen.

De Russen, die bezorgd zijn over de samentrekkingen van de Duitse strijdkrachten voor het verwachte zomeroffensief, verklaarden officieel, dat zij hun aandacht wijdden aan de Duitse vliegvelden, waar ontploffingen en vernietigende branden werden veroorzaakt. De luchtstrijd boven het Russische front is er een van ontzaggelijke omvang. Elke partij poogt de ander te verlammen en de weg gereed te maken voor de beslissende slag. De omvang van de luchtgevechten wordt weerspiegeld in de Russische bekendmaking, dat 752 nazie-vliegtuigen werden vernield in de week, die Zaterdag ten einde liep. Hiermede is het totaal voor vijf weken gebracht op 2821. De Russen verloren 212 toestellen in een week.

Het front werd aan beide uiteinden geroerd — bij de Baltische Zee en de Zwarte Zee — en in het midden aan het Donets-rivierfront, volgens de radio's van Moskou en Berlijn. Tweemaal poogden de nazies de Donets nabij Lisitsjansk, op 200 kilometer ten Zuid-Oosten van Charkov over te steken. Doch volgens het Russische middagcommuniqué werden de nazies elke keer teruggeslagen over de lijken van talrijken. Russische kanonnen vernietigden nog meer Duitse geschutpunten ten Westen van Rostov, in de gebieden van Sevsk en aan het middenfront alsook aan de rivier de Volkhov ten Zuiden van Leningrad (Londen, (AP) 7.6).

NIEUWE KLAP VOOR DE JAPANNERS.

De Noordamerikaanse Marine deelde mede, dat Noordamerikaanse vliegers een Japanse torpedojager tot zinken brachten, een vijandelijke corvette en een vrachtschip in brand zetten en 15 0-jagers neerschoten. Dit vond plaats in de nabijheid van het eiland Bougainville in de Salomons Archipel. 4 Noordamerikaanse vliegtuigen worden vermist na het gevecht, dat omstreeks het middaguur van Vrijdag geleverd werd. Het communiqué maakte ook melding van vijf bombardementsaanvallen op Kiska in de Aleoeten. Voltreffers werden geplaatst op Japanse kanonstellingen en gebouwen (Washington, (AP) 7.6).

COMMUNIQUÉ VAN HET CHINESE HOOFDCOMMANDO.

„Meer dan duizend man uit de overblijfselen der Japanse troepen, die in alle richtingen uit Itu vluchten, werden tot gisteren gedood of gewond als gevolg van de Chinese opruimingsoperaties. In de sector ten Zuiden van Sungti vingen onze strijdkrachten nog meer vijandelijke troepen en heroverden zij verschillende strategische punten. In het Zuiden van Hupeh en het Noorden van Hunan zetten onze troepen de aanvallen op den vijand voort met de volgende resultaten. Op 3 Juni werden meer dan 100 vijandelijke manschappen te Yangkousze gedood, terwijl een vijandelijke afdeling, welke uit Tsjungyang kwam als versterking, ook werd afgeslagen.

Een zeker contingent van onze troepen deed een overval op Tsjingkangyi en Wukiangtsjiao met resultaat, dat meer dan honderd vijandelijke manschappen werden gedood of gewond en verschillende mannen gevangen werden. Een vijandelijk voorraaddepot werd in brand gezet. Ook werden de vijandelijke verbindingswegen, verkeers- en spoorwegen — tussen Yangkousze en Linhisang vernield." (Tsjungking, (AP) 7.6).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

„Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Tijdens de morgen van 6 Juni vielen formaties van Dauntless duikbommenwerpers en Avenger torpedobommenwerpers der Marine, begeleid door Wildcat gevechtsvliegtuigen de Japanse installaties te Munda op het eiland Nieuw Georgië in de Salomons Archipel aan. De resultaten van de aanval werden niet gezien. Alle Noordamerikaanse vliegtuigen keerden terug. Later op dezelfde dag beschoot een formatie van Lightning en Warhawk gevechtsvliegtuigen de Japanse stellingen op het eiland Choiseul. Vijandelijke kanonstellingen werden tot zwijgen gebracht. Alle Noordamerikaanse vliegtuigen keerden terug.

Noordelijk deel van de Stille Oceaan: Op 5 Juni vielen Liberator zware bommenwerpers en Ventura middelzware bommenwerpers de Japanse installaties op Kiska aan. Door de zware bewolking konden de resultaten van de aanval niet worden gezien" (Washington, (AP) 7.6).

DE MEESTE MIJNWERKERS WEER AAN HET WERK.

De meeste van de half millioen stakende Noordamerikaanse mijnwerkers keerden naar het werk terug onder een stilstandsovereenkomst tot 20 Juni. De berichten omtrent verdeeldheid onder de exploitanten van de kolenmijnen gaven echter te kennen, dat een nieuwe crisis verwacht kan worden in het langdurige dispuut over de lonen der mijnwerkers. De regering bewaart het stilzwijgen hangende de hervatting van de onderhandelingen tussen de Mijnwerkersbond en de exploitanten voor het maken van een nieuw contract (Washington, (AP) 7.6).

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

Het nieuws van vandaag.

The Right Honorable Winston Spencer Herbert Churchill is vanmorgen voor het eerst na zijn terugkeer in Engeland verschenen voor het Lagerhuis om er een overzicht van de oorlog te geven. Het eerste wat de Britse Premier mededeelde, is, dat de Geallieerden thans de offensieve phase van de krijg ingaan. Wat er in de toekomst zal geschieden zeide hij niet, nog minder wat in de naaste toekomst zal gebeuren. Maar wel deelde hij mede, dat de plannen, die in Noord-Afrika gemaakt zijn zullen worden toegepast op den vijand in de meest verwoede vorm. „Het is duidelijk, dat verrichtingen op zee in biezondere mate gecompliceerd worden", aldus Churchill.

Over de Britse verliezen in Tunis zeide hij, dat deze ernstig waren. Het 8e Britse leger verloor ongeveer 11.500 man en het 1e leger 23.500. In het geheel werden 35.000 manschappen gedood tijdens de krijgstocht, waaraan de twee legers deel namen. Het totale aantal gevangenen, dat door de Geallieerden genomen werd, is 248.000; dit is 24.000 meer dan het laatst gemeld werd.

Van hetgeen Churchill in zijn rede zeide, van de berichten uit Londen, Stockholm, en andere steden, blijkt, dat de invasie-koorts thans stijgt. Vichy meldde zelfs, dat een Brits-Noordamerikaans offensief tegen Italië elk ogenblik verwacht kan worden.

Het Italiaanse communiqué van heden maakt melding van een Britse landingspoging op het eiland Lampedusa, op 115 kilometer ten Oosten van Sousse aan de Tunische kust. De poging zou zijn verijdeld. Van Geallieerde zijde is geen bevestiging hiervan. De bommenwerpers van de Noordwestelijke Afrikaanse luchtstrijdkrachten zetten intussen de aanvallen op Pantelleria en Sicilië onafgebroken voort.

In Rusland blijft het nog voornamelijk bij de luchtstrijd. Voor twee achtereenvolgende nachten deed de Luftwaffe op grote schaal aanvallen op Gorki, ongeveer 400 kilometer ten Oosten van Moskou. Hier hadden ingenieurs van Ford den Russen geholpen een grote fabriek voor auto's op te richten. De Russen deden op hun beurt aanvallen op Duitse doelen, vooral tussen Bryansk en Gomel.

In Buenos Aires is de nieuwe regering eindelijk gevormd. Men gist nog naar de internationale politiek, welke zij zal volgen. Ook in Chili is er een nieuwe regering nadat het cabinet van Morales gisteren aftrad. Als gevolg van de crisis heeft President Rios zijn reis naar de Verenigde Staten van Noord-Amerika uitgesteld.

Frans Comité voor Nationale Bevrijding uitgebreid tot 13 leden

Chileense cabinetsverandering.

UITBREIDING COMITÉ VOOR DE NATIONALE BEVRIJDING.

Politieke kringen in Algiers deelden mede, dat het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding zich van 7 tot 13 leden heeft uitgebreid en dat enkele portefeuilles zijn toegewezen. Men zou het er echter nog niet over eens zijn welke Ministeries rechtstreeks onder De Gaulle en welke onder Giraud zullen worden gesteld.

Franse bronnen zeiden, dat de Ministeries als volgt zullen worden bezet:

Binnenlandse Zaken en actie in Frankrijk — André Philip Buitenlandse Zaken — René Pleven. Voorlichting — Henri Bonnet, vroeger autoriteit van de Volkenbond en thans in Washington. Arbeid — Adrian Texier, vroeger onder-secretaris voor het [...] [...] nog thans in Washington. Financiën — André Diethelm. Economische Zaken — Maurice Couve de Murville. Minister zonder portefeuille — Generaal Alphonse Georges (Algiers, (AP) 7.6).

ZAL BOISSON AANBLIJVEN?

Het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding kwam bijeen temidden van berichten, dat men Pierre Boisson als Gouverneur van Dakar en Frans West-Afrika zal aanhouden.

Boisson is niet gewild door De Gaulle, doch de Geallieerde leiders zouden onder de indruk zijn gekomen van Boissons bekwaamheden. Hij leverde zijn groot strategisch gebied aan de Geallieerde zaak over na de Noordamerikaans-Britse landing in Noord-Afrika. Vroegere berichten hadden gezegd, dat Gabriel Puaux Generaal Auguste Nogues, die de vorige week als Gouverneur van Frans Marokko aftrad, zou opvolgen. Deze berichten worden thans als voorbarig beschouwd en in twijfel getrokken. Overeenkomstig de uitgesproken politiek van het Comité om een grotere vrijheid aan de pers te verlenen, werd toegestemd, dat het dagblad „Algier Republican" weer mag verschijnen. Dit blad werd verboden tijdens de eerste dagen van de krijg. Ook stemde men toe in de verschijning van het communistische weekblad „Liberté" (Algiers, (AP) 7.6).

CABINETSCRISIS IN CHILI.

President Juan Antonio Rios stelde voor onbepaalde tijd zijn reis naar de Verenigde Staten van Noord-Amerika en 16 andere landen uit na een cabinetscrisis te hebben opgelost door een nieuwe niet-politieke regering te benoemen. Tegelijk waarschuwde hij zijn eigen radicale partij — de grootste van het land — tegen een „kleinzielige politiek". Het cabinet van Morales trad gisteren af na vele maanden van aanvallen op het Bestuur (Santiago, Chili, (AP) 8.6).

HET NIEUWE ARGENTIJNSE CABINET.

Het nieuwe cabinet onder Generaal Pedro Ramirez zal Dinsdagmorgen om 6 uur worden beëdigd, volgens verklaring van de officiële radiostations in Buenos Aires. Het cabinet is als volgt samengesteld: Alberto Gilbert, Binnenlandse Zaken; Vice Admiraal Segundo Storni, Buitenlandse Zaken; Jorge Santamarina, Financiën; Kolonel Helvino Anaya, Justitie en Publieke Voorlichting; Diego Mason, Landbouw; Schout bij Nacht Ismael Galindez, Publieke Werken; Schout bij Nacht Benito Sueyro, Marine; Generaal Edelmiro Farrell, Oorlog; Santamarina, de enige burger in het cabinet, was President van de Banco de la Nación, Argentinië's staatsbank onder Castillo (Montevideo, (AP) 7.6).

„HET NIEUWE ARGENTIJNSE RÉGIME BEWEEGT ZICH LANGZAAM".

De „New York Times" zeide in een hoofdartikel over de Argentijnse situatie: „Er bestaat weinig twijfel over, dat de revolutie is teweeggebracht door een splitsing in het conservatieve kamp en dat deze splitsing niet plaats vond over binnenlandse quaesties, doch over de buitenlandse politiek."

„Terwijl andere Amerikaanse landen in economische en militaire kracht toenamen door hun inzicht in de eigen oorlogsinspanning en met de hulp van de Verenigde Staten van Noord-Amerika, zag Argentinië zich in beide opzichten afzakken, omdat het zich had uitgesloten van een gelijke ontwikkeling. Dit, samen met de natuurlijke sympathieën van het Argentijnse volk voor de zaak der Verenigde Landen, heeft alles ondermijnd wat nog van Castillo's régime overeind was gebleven."

De „Times" merkte op, dat het nieuwe Argentijnse régime zich langzaam beweegt, doch verklaard heeft te werken voor de „absolute Pan-Amerikaanse solidariteit." Hieraan voegde de „Times" toe: „In het uiterste geval kan dit een neutraliteit betekenen, welke vriendschappelijk staat tegenover de Verenigde Landen en niet als vroeger vriendschappelijk tegenover de as. Het zou het einde zijn van de pogingen om Argentinië als een basis voor spionnen en misschien zelfs als een duikbotenbasis te gebruiken."

„Indien de nieuwe regering breekt met de as, zal zij handelen overeenkomstig het verlangen van de grote meerderheid der Argentijnse bevolking" (New York, (AP) 7.6).

EEN COMMUNIQUÉ VAN GENERAAL RAMIREZ.

Het volgende communiqué werd uitgegeven door President Pedro Ramirez van de tijdelijke Argentijnse regering: „Gezien de verspreiding van valse nieuwsberichten over verwarring en onrust verklaar ik, dat de toestand volkomen normaal is en dat ik hecht de macht, welke ik pas aanvaard heb, in handen houd. Maatregelen zullen genomen worden om pogingen van die aard met de grootste energie te onderdrukken, aangezien deze van nu af aan beschouwd worden als verraad tegen het land" (Buenos Aires, (AP) 7.6).

MENINGSVERSCHIL OVER DE ARGENTIJNSE BUITENLANDSE POLITIEK.

Diplomatieke kringen in Montevideo deelden mede, dat, volgens ontvangen inlichtingen, meningsverschillen over de buitenlandse politiek van de nieuwe Regering de cabinetscrisis in Argentinië voorafgingen (Montevideo, (AP) 7.6).

NOREN BRENGEN DUITS SCHIP TOT ZINKEN.

Een Noors communiqué deelde mede, dat een strijdmacht van lichte kustvaartuigen, bemand door Noren, een groot Duits bevoorradingsschip in de afgelopen nacht met torpedo's in de grond boorde. Ook werd een escorterende mijnenveger beschadigd onder de neus van de kustbatterijen ten Zuiden van Stavanger. De Noren hadden slechts enkele gewonden en hun schepen leden lichte schade aan de bovenbouw (Londen, (AP) 7.6).

Nederland.

POSTHUMA DOODGESCHOTEN.

Doctor Folkert Evert Posthuma, Secretaris van Staat in Musserts „cabinet" voor Landbouw en Visserij, oudminister (1914—1918), is door Nederlandse patriotten doodgeschoten.

De Duitse politie zegt in het bezit te zijn van het signalement der daders. Posthuma was in 1941 leider gemaakt van het landbouwfront der N.S.B. en was zodoende voedseldictator in Nederland. Hij was 69 jaar oud. Radio-Hilversum heeft een en ander bekend gemaakt.

PLEEGDE VAN GENECHTEN ZELFMOORD?

Te Londen wordt vernomen, dat in Nederland het koppig gerucht gaat, dat Doctor Rudolf van Genechten, secretaris van Staat voor Onderwijs en Kunst en commissaris der Provincies Zuid-Holland, die onlangs door Mussert „wegens ziekte" op onbepaald verlof werd gesteld, gepoogd heeft zelfmoord te plegen, welke poging niet geslaagd zou zijn.

Thans zijn dus 4 van Musserts secretarissen van Staat geëlimineerd: Seyfardt en Posthuma zijn doodgeschoten; Reydon is door de op hem gepleegde aanslag voor altijd verlamd, en Van Genechten. [Het bericht over de aanslag op Van Ravenswaay is nooit bevestigd.]

ZIJ BEGINNEN TE TWIJFELEN.

De Secretaris van de N.S.B. Ingenieur C. J. Huygen heeft in een rede op Anton Musserts verjaardag o.a. gezegd: „Wij verhelen niet, dat sommigen onzer twijfelen aan de goede uitkomst van de oorlog. Deze zijn zelfs te vinden op hoge posten in onze beweging. Zij hebben een onvolledig en verkeerd denkbeeld van trouw".

VOOR NEDERLAND.

De Hindoe-priesters in Suriname hebben Zondag een gezamenlijke speciale dienst gehouden om te bidden, dat Koningin Wilhelmina spoedig naar Nederland moge terugkeren. Een der priesters kondigde aan, dat hij drie weken zou vasten en alleen zou leven op kleine hoeveelheden druivensap, dag en nacht biddend voor de Koningin en de overwinning der Geallieerden.

KATHOLIEK LANDBOUWONDERWIJS.

Het Katholieke landbouwonderwijs in Nederland bestaat vrijwel niet meer, wegens de inmenging der Duitsers. De Bisschoppen heeft der geestelijkheid bevolen den ouders te verbieden hun kinderen naar de voormalige, en door de Duitsers overgenomen, katholieke landbouwscholen te zenden. De Duitsers hadden zekeren P.J. Jansen met het toezicht op die scholen belast, een beambte van het Landbouwfront der N.S.B. Thans zijn de meeste dezer scholen gesloten wegens gebrek aan leerlingen. Van de 52 katholieke landbouwscholen. Van de bisschoppelijke ban zijn alleen nog maar uitgezonderd scholen te Bergen (N.H.), Hoogkarspel, Posterholt (alle drie voor meisjes) en te Boxtel, Roozendaal, Hulst en Breda, omdat deze nog onder Katholiek toezicht staan. De bisschoppen weigeren iets met P.J. Jansen te maken te hebben.

MINISTER VAN DEN BROEK TROUWDE.

Ingenieur Johannes van den Broek, de Nederlandse Minister van Financiën, is gisteren te New York gehuwd met Mejuffrouw M. P. Bijl, dochter van den oud-commodore der Holland-Amerika-lijn J. J. Bijl. Getuigen waren de Heren F. C. Aronstein en E C. Zimmerman.

DE STRIJD OP ZEE.

Onlangs is medegedeeld, dat op 25 Mei 38 geredden van een middelmatig Nederlands koopvaardijschip, dat getorpedeerd was, te Boston (V.S.) zijn aangekomen. Thans wordt medegedeeld, dat 42 leden der bemanning vermoedelijk zijn omgekomen. De vijandelijke duikboot heeft uren lang jacht gemaakt op het schip en vele schoten werden over en weer gewisseld.

Eindelijk in het begin van de nacht werd de Nederlander door een torpedo getroffen. Vijf en twintig man, die een motor-reddingsboot naar beneden aan het laten waren, werden onmiddellijk gedood. Drie reddingsboten vol overlevenden voeren weg van het zinkende schip. De duikboot kwam langs een van de reddingsboten en de commandant vroeg of in de boot soms een officier was. Het antwoord luidde ontkennend, ofschoon zowel de eerste machinist als een stuurman zich aan boord bevonden. De Duitser wees naar deze beiden en snauwde: „Je liegt; ik geef jullie tien minuten om langszij te komen."

De zee was evenwel te roerig om dat te bewerkstelligen. Toen beval de duikbootkapitein, dat de stuurman uit de reddingsboot zou springen en naar de duikboot zou zwemmen. Deze deed dit. Enige tijd later moest de stuurman terugzwemmen. Hij trachtte dit te doen, maar hij verdween in de golven. Daarna raakten de drie reddingsboten elkander kwijt. Twee werden na vijf dagen gered. Van de derde werd niets meer vernomen.

SPELEN MET DE DOOD.

Nederlanders van allerlei slag blijven den Duitser en den N.S.B.-er op allerlei manier plagen. Niet dat dit heldendaden zijn, die te vergelijken zijn met de grote Nederlandse patriottische daden, die door de gehele wereld worden bewonderd, maar toch is er veel meer moed voor nodig dan men zo oppervlakkig zou denken. Plagers als deze lopen alle kans naar een concentratiekamp, te worden gestuurd. En ook hun spel is dus, in laatste instantie, een spel met de dood. Al deze dingen worden door „Volk en Vaderland" zelf medegedeeld.

Zo deelt het Mussertblad mede, dat er op het ogenblik muntbiljetten van een gulden in omloop zijn, waarop gedrukt is: „vroeger gedekt door het goud, dat thans gelukkig door de wijsheid der regering in Amerika is".

Verder is Vova woedend op den Nederlandsen rijwielfabrikant P. Dik, die „Wilhelmina-fietsen" en „Koninginne-fietsen" in de handel brengt. Het blad schrijft, dat deze Dik naar een concentratiekamp moet, evenals de Rotterdamse boekhandelaar, die een uitstalling heeft gemaakt met portretten van de vroegere burgemeesters Oud, De Vlugt en De Monchy en van vroegere Ministers.

EEN GULDEN VOOR EEN LITER MELK.

Ziet hier enige Nederlandse zwarte markt prijzen: ƒ 25,— voor een kilo boter; ƒ 1,— voor een liter melk en ƒ 120,— voor een pond koffie.

DRUKKERIJEN . WORDEN GESLOTEN.

Wegens papiergebrek zijn vele Nederlandse drukkerijen gedwongen te sluiten. De Duitsers hebben de machines „in beslag genomen" en naar Duitsland vervoerd.

Engelse vrouwen aan de arbeid op de scheepswerven.

POSTZEGELS MET „GERMAANSE SYMBOLEN"

Een nieuwe serie postzegels is in Nederland verschenen. De lagere waarden vertonen „Germaanse symbolen", de hogere de beeldenaren van Nederlandse zeehelden.

MEER VRIJWILLIGERS NODIG.

Slechts weinigen hebben zich in Nederland als vrijwilligers bij de Landwacht opgegeven. Anton Mussert heeft dit in hoogst eigen persoon in een rede, waarmede hij zijn getrouwen beëindigde toegegeven. Hij zeide o.a.: „wanneer meer mannen zoals gij bereid zouden zijn Europa te verdedigen, dan zou de oorlog spoedig geëindigd zijn. De beëindiging vond plaats in een kazerne in Den Bosch.

„KOFFIE".

Het rantsoen koffie-surrogaat (gemaakt van gebrand graan en tulpenbollen) is verlaagd tot twee ons per persoon en per week.

„DE WEG ZAL NOG ZWAARDER WORDEN".

Volk en Vaderland wijdt een uitvoerig hoofdartikel aan een brief, die het blad ontving van een N.S.B.'er die schreef dat „na Stalingrad en Tunis de nazies voor een verloren zaak schijnen te pleiten". Het blad schrijft: „er zijn geen andere mogelijkheden dan geloof in de heilige germaanse zaak" en; „de weg zal nog zwaarder worden".

HET ZAKENLEVEN.

De Duitsers gaan een ondernemers belasting invoeren in Nederland.

De N.V. Philips te Eindhoven keerde over 1941-1942 een dividend van 6 procent uit.

Te Boston (V.S.) kwam de zaak voor waarin de Reinbours en Industriebank, (waarvan de zetel thans op Curaçao is gevestigd) afgifte van deposito ad. 1.260.333 dollars van de First National Bank te Boston vordert. Het bleek, dat het vonnis waarschijnlijk ten gunste van de Reinbours en Industriebank zal worden gewezen.

De Nederlandse Ford-fabriek keert over 1942 geen dividend uit (in 1941 vijf procent).

JAPANSE PROPAGANDA.

Radio-Tokio heeft hoog opgegeven van een gift van 77 mensen uit Makassar voor het Japanse luchtwapen. Naar thans blijkt, bedroeg die gezamenlijke gift .... ƒ 49.55.

EEN REMBRANDT ONTDEKT.

Een onbekend schilderij van Rembrandt, geschilderd in zijn beste periode is ontdekt na het verwijderen van drie lagen, hersteld door professor Rybnikov te Moskou. De Tretyakov Galerij heeft het schone stuk verworven.

UIT HET BROEDERHUIS.

Het hoofd van de „Germaanse S.S. in Nederland", Geldmeyer (een mislukt toneelspeler) gaat in „De Storm" te keer tegen staatssecretaris Doctor Carp. Hij noemt dezen N.S.B.'er „een van de mannen die het werk van Joden en vrijmetselaars en oranjeklanten voortzetten en een man die tracht een voet aan de Geallieerde kant te houden".

DER BOEREN LAST.

Weiboeren moesten tot nu toe, bij wijze van extra belasting, van 50 tot 60 kilogram hooi inleveren, thans is dit met 20 kilogram verhoogd.

NAZIES VOEDEN DE JEUGD OP.

Nazie Max Blokzijl bepleitte dezer dagen „opvoeding" van de jeugd volgens de Duitse methode en onder algeheel toezicht van de overheid. Bovendien: verplichte aansluiting bij de nazie Jeugdstorm. Blokzijl beklaagde zich over de onwil der ouders, de tuchteloosheid der jeugd en het feit, dat vele onderwijzers en leraren de jongens en meisjes in hun anti-nazie houding schragen en aanmoedigen.

DE RADIO-STRIJD.

Het „Nationale Dagblad" deelt mede, dat in Nederland levendig handel wordt gedreven in oude radio's. De bedoeling schijnt te zijn, dat men deze opgeeft bij de Duitsers om zijn eigen toestellen dan te behouden. De Duitsers hebben tenminste reeds een ernstige waarschuwing hiertegen gegeven, gepaard gaande met strafbedreiging voor wie de Duitse bedoelingen niet beantwoordt. Intussen is de radiouitzending, bekend onder de naam „Hilversum-twee" door de Duitsers opgeheven.

JAPANNERS STELEN HET VOLKSVOEDSEL.

Radio-Tokio deelde mede, dat de Japanners maatregelen treffen om grote hoeveelheden rijst uit Java naar Japan te doen verschepen. De Japanners zeggen, dat er een overschot is. De Nederlanders, die het weten kunnen, ontkennen dit in die voege, dat er wel enig overschot is, doch dat dit dienen moet voor de voeding van andere streken in Indië.

DE VOEDSELTOESTAND.

Voor de oorlog consumeerden Nederlanders per week en per hoofd gemiddeld 2800 calorieën, thans 1400. Het wekelijkse broodrantsoen bedraagt op het ogenblik: twee pond voor kinderen tot drie jaar; vier pond voor kinderen van vier tot dertien jaar; vijf pond van veertien tot twintig jaar en vier pond voor volwassenen.

Aardappelen: vier en een half pond voor kleine kinderen; negen pond voor kinderen tot vijftien jaar; dertien pond voor jongelieden tot 20 jaar en negen pond voor volwassenen.

Het vleesrantsoen: vier ons per week (met been) voor iedereen.

Het Zionisme en Curaçao.

door

MEESTER EDUARD M. ELIAS.

In „La Union" stond, met kop en al, („Zionisme") een losstaand „artikel", luidend: „Hoe staan de Curaçaose Israëlieten tegenover het Zionisme? Dat weten wij ook niet." Punt. Uit.

Dergelijke journalistiek opent wijde perspectieven. Een hele reeks van zulke artikelen zou ons uit de pen kunnen vloeien: „Wat denken de Thibetanen over geconserveerde mango's? Wij weten het werkelijk niet". — Hoe staat Reza Shah Pahlevi tegenover de Curaçaose Commissie tot Regeling van het Rechtsverkeer in Oorlogstijd? Dat is ons onbekend." — „Wat eet de president van Honduras liever: vogelnestjessoep of sardines met slagroom? Wij moeten het antwoord „schuldig blijven".

Niettemin willen wij La Unions vraag naar beste weten beantwoorden: Curaçaose Israëlieten zijn als geheel onvoldoende bekend met en staan derhalve afwijzend tegenover het Zionisme. De Curaçaose Joodse gemeenschap is, met die van enkele andere eilandjes hier en ginds, de enige ter wereld, die, tot voor kort, over Zionisme niet behoefde na te denken. De oorzaak: drie eeuwen eilandelijke isolatie; drie eeuwen afgesloten-geweest-zijn van het wereldjodendom.

Het Zionisme is Joodse renaissance. Herleving van bewust Jodendom, anders dan in louter godsdienstige zin. Deze herleving, gepaard met pijn en storm, ging dit eilandje voorbij. Het Jodendom conserveerde zich hier door allerlei oorzaken: welstand, stand, en een rassenonderscheid, dat eerder van blank tot gepigmenteerd, dan van Joods tot niet-Joods ging. Deze conservatie ging gepaard met langzame afbraak. In religieuze zin en in maatschappelijke zin eveneens. In Napoleons tijd waren er in de hele wereld anderhalf millioen Joden. In deze eeuw: zestien millioen. Een vermenigvuldiging met meer dan tien. Op Curaçao een vermindering tot op een zesde. Wie de geboorte- en huwelijksstatistieken van Curaçao's Joodse gemeenschap ziet, ervaart, dat het aantal gemengde huwelijken (positief verlies, derhalve) in een tijdvak van enkele jaren belangrijk is gestegen.

Het aantal Joodse kinderen in deze gemeenschap geboren is, per jaar, op de vingers van één hand te tellen.

Op zestien millioen heeft het wedervaren van nog-geen zeshonderd in het geheel geen betekenis.

Maar het is een illustratie van het antwoord op La Unions vraag. Het is duidelijk, dat de Joodse renaissance, die vorm kreeg in het Zionisme, hier op Curaçao — anders dan overal elders, waar Joden wonen — geen weerklank vond en vindt.

Wie, om redenen van historie en traditie, belang stelt in het wedervaren van Curaçao's Jodenheid, wie, om dezelfde redenen, het voortbestaan dezer kleine groep, die een eerbiedwekkend verleden heeft, zou wensen, zou dus ook moeten wensen, dat het Zionisme zijn positief conserverende invloed eindelijk ook hier zou gaan uitoefenen.

De wil tot doen blijven voortbestaan van het eigene is aanwezig bij al wat leeft. Alleen het levende, dat zelfvertrouwen, zijn trots en zijn zelfrespect heeft verloren, wenst op te gaan in het niet.

Uit die hoofde mag misschien worden verwacht, dat de Joodse renaissance ooit een weerklank zal vinden in de, historisch zo respectabele, Joodse gemeenschap van Curaçao.

Mijn eerbied voor deze gemeenschap is zodanig is van die aard, dat ik hartelijk hoop, dat die verwachting bewaarheid zal worden. Dat er eens een tijd kome, waarin het Zionisme hier begrepen en aanvaard worde. Want Zionisme betekent: Joods zelfrespect, bewustheid van eigen aard, eerbied voor Joodse waarden en de wil tot zelfbehoud. Het doel van het Zionisme is uiteraard niet Joodse groepjes te conserveren. Maar: het zou dit plaatselijk gevolg met zich kunnen meebrengen.

Ik hoop, dat „La Union" één een positiever antwoord op zijn vraag zal kunnen krijgen. (Mikvé Israel).

Regeling Burger- en Vrouwenarbeidsplicht.

(P. B. 1943 No. 32).

Het Hoofd van het Centraal Bureau voor het Bevolkingsregister in Curacao roept op alle mannelijke en vrouwelijke ingezetenen van het eiland Curacao, WONENDE IN HET STADS- EN IN HET TWEEDE DISTRICT, die hun 18e levensjaar hebben vervuld en den leeftijd respectievelijk van 50 en 40 jaren niet hebben bereikt en die geen betrekking bekleeden of geen beroep of ambacht uitoefenen met uitzondering van:

a. gehuwde vrouwen;

b. vrouwen die, ofschoon niet vallende onder de categorie gehuwde vrouwen in een gezin waartoe zij behooren de huishouding voeren; en

c. vrouwen die de zorg hebben voor een of meer bij haar inwonende kinderen die den leeftijd van 16 jaren nog niet hebben bereikt;

ter aanmelding op het Bevolkingsbureau, Kransgebouw, Curacaostraat 50, gedurende de kantooruren, teneinde ingeschreven van te worden in de registers van arbeidsplicht en ter beantwoording van vragen te stellen in verband met de uitvoering van deze regeling.

Voor deze inschrijving zal er gelegenheid bestaan:

STADSDISTRICT:

Voor de bewoners van de OTRABANDAZIJDE:
van 24 tot en met 29 Mei 1943;
Voor de bewoners van de PUNDAZIJDE:
van 31 Mei tot en met 5 Juni 1943;

TWEEDE DISTRICT:

Voor de bewoners van de BEWOONDE WIJKEN OM HET SCHOTTEGAT:
van 7 tot en met 12 Juni 1943;
Voor de bewoners van de OVERIGE BEWOONDE GEDEELTEN VAN HET

TWEEDE DISTRICT:
van 15 tot en met 23 Juni 1943.

Deze inschrijving is verplichtend.

Tevens zal er gelegenheid zijn voor vrouwelijke ingezetenen, ongehuwd, gehuwd of vallende onder b. en c. hierboven genoemd, om zich als vrijwilligers op te geven voor den arbeidsplicht.

Curacao, den 18n Mei 1943.

1765 **M. Bartels Daal.**

Britse gevechtswagens in strijd met Duitse duikbommenwerpers.

Churchill: „Wij gaan de offensieve phase in"

.Premier Churchill verscheen hedenmorgen voor het Britse Lagerhuis en gaf het volgende overzicht van de oorlog:

„De Geallieerde oorlogsinspanning gaat in de offensieve phase over en haar omvang en snelheid neemt voortdurend toe zodat meer regelmatige besprekingen tussen de Staven van zij, die belast zijn met de hoge leiding, nodig zijn geworden.

In Januari 1942 werd een algemene overeenkomst bereikt over onze beginselen en over onze gezamenlijke en respectieve taken. Bij de bijeenkomst in Juni nam deze scherpere vormen aan en onder andere begonnen de operaties in Noord-Afrika vorm aan te nemen.

In October en November vond de onderneming plaats. Te Casablanca in Januari van dit jaar waren de President en ik met de Gemeenschappelijke Britse en Noordamerikaanse Staven in staat nieuwe tonelen en bredere uitzichten na te gaan. Plannen en programma's werden goedgekeurd, die bij lange na nog niet zijn voltooid.

Niettegenstaande is de loop der gebeurtenissen sneller geweest en de legers hebben sneller gemarcheerd dan voorzien was. Het was nodig nieuwe velden te onderzoeken. Het bezitten van het initiatief is een ontzaggelijk voordeel.

Tegelijk eist het een zware verantwoordelijkheid. Daarom, na met den President overleg te hebben gepleegd vond ik het begin Mei nodig om met onze Stafhoofden en een zeer grote groep officieren en secretarissen — bijna honderd — voor de derde maal naar Washington te gaan, zodat het succes, dat toen in Tunis nabij was kon worden onderzocht en begrepen van een gemeenschappelijk standpunt en vervolgens het best kon worden toegepast. Te Washington werd de gehele omvang van de wereldoorlog, waarop het zwakke licht der overwinning thans begint te schijnen opengelegd voor de Britse en Noordamerikaanse leiders. Wij hebben getoond, dat wij samen kunnen werken. Wij hebben getoond, dat wij rampen in het gelaat kunnen zien. Wij moeten nog tonen, dat wij ons goed kunnen houden bij succesrijke gebeurtenissen en het goede fortuin waardig kunnen zijn.

Misschien is dat de moeilijkste taak van alle. Het zou natuurlijk niet goed zijn, dat ik een uiteenzetting gaf van de beslissingen, welke wij bereikt hebben. Alles wat ik zeggen kan is dat wij ons best gedaan hebben. Een volledige overeenkomst omtrent de voorwaartse stappen, die genomen zullen worden, is bereikt.

Er zijn geen dergelijke geschillen geweest als in Wereldoorlog I plaats vonden — deze waren onvermijdelijk met het oog op de machten, die aan het werk waren — tussen politici en militairen. Ik zal geen voorspellingen doen over hetgeen in de toekomst en nog veel minder over hetgeen in de naaste toekomst zal gebeuren. Al wat ik kan zeggen, is, dat de Engels-Noordamerikaanse politiek, strategie en economie volledig in het brandpunt zijn gebracht en in die 15 dagen van besprekingen in Washington grondig zijn onderzocht. De omvangrijkheid des modernen oorlogs maakt deze langdurige besprekingen nodig. Conferenties van een dag of twee gelijk in vorige oorlogen was niet meer voldoende om het terrein te bestrijken en de verschillende voorstellen te toetsen.

Gelijk ik zeide, was een groot aantal officieren en deskundigen van hun verschillende departementen nodig bij de verscheidene onderwerpen, welke besproken werden. Dit geeft de meeste kans aan de troepen, matrozen en vliegers, waar zij ook mogen zijn, van Gibraltar tot Nieuw Guinea, van de Aleoeten tot de Birmaweg.

In zulk een groot gebied moesten vele vraagstukken van voorrang en beginsel worden opgelost, en bovendien zijn daar nog al de problemen van vervoer, munitie, industrie en de verdeling van voedsel, alsook de toepassing van hulpbronnen. De meeste van deze vraagstukken kunnen het beste en sommige enkel worden geregeld door de opperste oorlogsleiding. Sommige blijken betrekkelijk eenvoudig en andere zijn zeer ingewikkeld.

Nadat wij onze taak in Washington voltooid hadden achtte ik het goed om naar Noord-Afrika te gaan en ik was zeer verheugd, **dat de President besloot om Generaal Marshall, Hoofd van het Noordamerikaanse leger en de luchtmacht — een man van bizondere eminentie in verstand en karakter — met mij mede te zenden.**

Wij vlogen samen over de Atlantische Oceaan naar Gibraltar en Algiers, teneinde nauwkeuriger ter plaatse de problemen van het krijgstoneel in de Middellandse Zee na te gaan: **Daar hadden wij nog een week lang het voordeel van volledige besprekingen met Generaal Eisenhower, den Opperbevelhebber, met Generaal Alexander Admiraal Cunningham, Lucht Hoofdmaarschalk Tedder, Luchtmaarschalk Coningham, Generaal Montgomery, Generaal Spaatz, Generaal Bedell en andere hoge Britse en Noordamerikaanse officieren, die rechtstreeks belast zijn met de uitvoering der plannen — plannen, die ik het best kan beschrijven als de toepassing op den vijand van kracht in zijn meest intensieve en heftige vorm.** Ik kan het Huis ervan verzekeren, dat de meest volledige eensgezindheid en vertrouwen heerst in het Hoofdkwartier van Generaal Eisenhower en de strijdkrachten der twee grote landen der Engels-sprekende wereld, die samen werken als waren zij een enkel leger. Mij werd verteld door de officieren van beide landen, dat bij de verplaatsing van troepen of de verdeling van voorraden geen vraagstukken van nationaliteit worden opgeworpen door de staf-officieren, die dooreengemengd zijn in elke deel van hun grote organisatie.

De Commandanten zijn mannen in het volle getij van een succesrijk experiment. Zij zijn trots op de troepen, die zij leiden en vastbesloten over de plannen, die zij maken. Bij het reizen tussen deze legers en misschien 20.000 manschappen en vliegers per dag ziende, werd mijn indruk bevestigd over hun buitengewone ijver en verlangen om den vijand weer zo spoedig mogelijk te lijf te gaan.

Grote legers zijn in deze Afrikaanse oorlog in leven geroepen en men wordt er zich van bewust, dat hun geest een verheffende indruk op den bezoek maakt. Opgemonterd door de opmerkelijke overwinning na vele verrassingen en teleurstellingen zijn de Britse en Noordamerikaanse legers en nu het nieuwe Franse leger een machtig, schitterend gehard wapen geworden. Zij hebben het volle vertrouwen in zichzelven en ook in het Hoofdcommando. Dit is ook waar van de nog talrijker en machtiger strijdkrachten van Britse, Canadese en Noordamerikaanse nationaliteit, die zich hebben gevormd en vormen in het Verenigde Koninkrijk. Het is duidelijk, dat verrichtingen over zee en land van een bizondere ingewikkeldheid en gewaagdheid op grote schaal naderen.

Ik kan geen verzekering geven, evenmin als in het verleden, van wat er zal gebeuren. Het spijt mij, dat enkele dagen geleden in de pers de verklaring verschenen is, die ik mij op reis liet ontglippen: dat 'schitterende vooruitzichten voor ons liggen'. Dat, geloof ik, was niet zo gepast in zulke spannende dagen. Toch, desalniettemin, heb ik goede hoop, dat noch het Parlement, noch het Congres der Verenigde Staten, zich ziek zullen gevoelen — gediend door hun strijdkrachten, hetzij op de Britse eilanden of op de Afrikaanse kusten.

[Wordt morgen voortgezet.]

ERNSTIG ONGELUK.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat 84 mannen het leven verloren in ontploffingen en brandende olie bij de botsing tussen een Noordamerikaanse tanker en een Noordamerikaans vrachtschip geladen met ammunitie. Deze botsing vond plaats nabij de Noordamerikaanse Oostkust. De ontploffing doodde 66 van de 69 mannen aan boord van het vrachtschip, sloeg het schip in stukken en zond het haast ogenblikkelijk naar de bodem. 18 der 82 zeelui van de tanker kwamen om in de woedende vlammen, die de reddingssloepen verbrandden voordat deze konden worden uitgezet (Norfolk, Virginia, (P) 7.6).

WEDERZIJDSE HANDELSWET VERLENGD.

President Roosevelt tekende de wet waardoor zijn gezag om wederzijdse handelsverdragen te sluiten met twee jaar wordt verlengd. Tevens ontvangt hij hierdoor machtiging om de bestaande tarieven met 50 procent te vermeerderen of te verminderen. Dit is de derde verlenging van de 9 jaar oude wet, die in werking trad op 12 Juni 1934. Het Bestuur had een verlenging van drie jaar gevraagd, doch het Huis van Afgevaardigden bracht dit terug op twee jaar. Afzonderlijke overeenkomsten zijn gemaakt met 31 landen, o.a. de meeste Amerikaanse Republieken. (Washington, (P) 7.6).

CURAÇAO

CURAÇAO — MIAMI.

Speciale enveloppen voor 1e vlucht in geregelde dienst Curaçao — Miami.

In aansluiting op het onlangs gepubliceerde bericht dat een speciaal stempel zal worden gebruikt voor de 1e vlucht enveloppen (voor Aruba in een andere kleur (groen) dan voor Curaçao) deelt de KLM ons mede dat deze speciale enveloppen gratis verkrijgbaar zijn bij de kantoren der KLM en haar Agenten, alsmede ten postkantoor op Curaçao, Aruba en Bonaire.

VACANTIE IN COLUMBIA.

De Nederlandse Zaakgelastigde te Bogotá schrijft:

„Ik heb vernomen, dat verschillende verlofgangers van Curaçao naar Columbia, zich naar Medellin begeven (m.i. zeer wijselijk, aangezien niet iedereen ongestraft de grote hoogte van Bogotá en het aanzienlijke klimaatsverschil onmiddellijk verdraagt). De consul aldaar vestigt er echter mijn aandacht op, dat het gebrek aan hotelaccomodatie te Medellin herhaaldelijk aan deze verlofgangers ongemak en ongerief bezorgt, zodat het aanbeveling verdient, dat verlofgangers, die zich naar Medellin begeven, Consul Weil, zij het in het Spaans of Engels, ten minste een week van te voren van hun aankomst verwittigen en daarbij tevens te kennen geven, welke soort accomodatie wordt gewenst en er rekening mede wordt gehouden, dat de bestaande hotels en pensions, maar over een gering aantal kamers beschikken, zodat een alternatief wordt gegeven.

Het beste is de Club Campestre, even buiten Medellin (18 tot 22 pesos per dag per persoon voor een tweepersoonskamer inclusief maaltijden). Het heeft maar 15 kamers en het verdient aanbeveling 15 dagen van te voren te bespreken. Verder zijn er Hotel Continental en iets minder Hotel Europa, waar men van 6 tot 10 pesos per dag en per persoon inclusief maaltijden betaalt; goedkoper zijn weder het Hotel Bristol en het restaurant Gambrinus. Men heeft verder nog enige pensions, maar die zijn primitief."

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Nieuwe lijst der oefendagen: Maandag: Ajax — De West; Dinsdag: Quisqueya — Lucky Strike; Woensdag: Lucky Strike — Jong Bonaire; Donderdag: D.S.C. — Quisqueya; Vrijdag: Ecuador — Resolute; Zaterdag: Sithoc — Dosco.

IS OOK UW BRIEF ER BIJ?

Redmer Hendrik Gortmaker; Kees Keijzer; Kleve-Baumgardt; Albert Jacob Koorn; Bernard Heinrich Kathmann; Jan Cornelis Maters; Albert Visser; Cornelis Winterswijk.

Brieven af te halen op het Kantoor van het Nederlandse Rode Kruis, Pietermaai 22.

VOC EN DE BLOEMEN.

Zaterdag en Zondag jl. hield de Vrouwen Organisatie Curaçao in het Logegebouw „De Vergenoeging" een tentoonstelling en een verkoop van bloemen, planten en vruchten, die zeker wat het bezoek betreft een succes werd. De opbrengst was deze tentoonstelling was bestemd voor de ontspanning der militairen van zee- en landmacht op Curaçao. Er heerste een gezellige stemming op de tentoonstelling en beide dagen was het een gaan en komen van belangstellenden. Het was jammer, dat velen, die kochten hun bloemen en vruchten reeds medenamen en niet wachtten tot de tentoonstelling was afgelopen, zoals door het Bestuur van Voc oorspronkelijk was bepaald.

De tentoonstelling zelf maakte een heel aardige indruk en liet zien, dat er, zo men van bloemen houdt, nog heel wat te bereiken valt. Voc bracht door deze tentoonstelling veel vreugde. Het Logegebouw was een bloementuin geworden, waarvan zeer velen genoten. En de opbrengst zal meer vreugde brengen aan de krijgsknechten des lands. Tot het volgend jaar.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Radio-Vichy zeide: „Een Brits-Amerikaans offensief tegen Italië kan elk ogenblik verwacht worden".

— **Londen:** Het DNB, het officiële Duitse nieuwsagentschap, zeide in een uitzending, dat de landing op Lampedusa een „ernstige poging" was om het eiland te nemen en werd uitgevoerd door 5 compagnieën van Commando's, schitterend geoefend en uitgerust. Lampedusa heeft normaal een bevolking van ongeveer 3500. Eenvijfde daarvan bestaat uit gestraften. Volgens de Italianen stond het eiland kort voor de landingspoging onder een heivge Geallieerde luchtaanval.

— **Washington:** Officieel werd bekend gemaakt, dat Admiraal Ernest King, Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse vloot, aan de Westkust der Verenigde Staten heeft geconfereerd met Admiraal Chester Nimitz, Bevelhebber van de vloot in de Stille Oceaan. De besprekingen gingen over oorlogsplannen. Men brengt deze besprekingen in verband met de conferenties in Noord-Afrika tussen Generaal George Marshall, het Noordamerikaanse Stafhoofd, en Generaal Eisenhower, Opperbevelhebber in Afrika. Officieus werd gezegd, dat Marshall en King naar hun veldcommandanten de plannen hebben gebracht die onlangs te Washington bij de besprekingen tussen Roosevelt en Churchill werden uitgewerkt.

De Mannen van de T. C. C.

OP ZOEK NAAR GEVAARLIJKE BOODSCHAPPEN.

Sinds de Verenigde Staten van Noord-Amerika een aanvang maakten met de versnelling van het bewapenings-programma is het werk voor veel Noordamerikanen heel wat drukker geworden dan vroeger, maar er zijn bepaalde jongelieden die het driemaal zo druk hebben als vroeger. Zij zijn de mannen van de F.C.C. of „Federal Communications Commission".

De meeste lieden hebben nog nooit van hen gehoord en wanneer ze wel van hen hebben gehoord, hebben zij over het algemeen nog geen idee van hun werk. Zij hebben nog geen tiende gekregen van de uitstekend georganiseerde publiciteit, welke de G-men b.v. hebben gekregen.

Toch is hun arbeid van het allergrootste belang voor de veiligheid van de Verenigde Staten en mede daardoor voor die der Geallieerden.

Zij moeten luisteren naar alle boodschappen, uitgezonden door particuliere radio-zenders. Er zijn duizenden en duizenden radio-amateurs in de Verenigde Staten, die avond na avond voortdurend in actie zijn met hun zenders. Na het uitbreken van de oorlog was dit vermaak niet zo onschuldig meer als voordien, en er begonnen tussen de volkomen gevaarloze boodschapjes, welke de amateurs elkander zonden, boodschappen te komen, welke wel degelijk van betekenis waren.

De spion te Boston.

Tegen het einde van het vorige jaar gebeurde het in Baltimore, dat een der radio-detectives plotseling een reeks morsetekens hoorde, welke zijn aandacht in bizondere mate trokken. Hij waarschuwde zijn collega's, die onmiddellijk met hem aan het werk gingen en binnen enige minuten bleek, dat deze seinen afkomstig waren uit Europa.

Plotseling werden de seinen, in dezelfde code, beantwoord en na oplettend bleek, dat het antwoord ergens in de Verenigde Staten werd uitgezonden.

Men onderzocht de zaak en het bleek, dat een geheim radiostation in de Verenigde Staten berichten wisselde met brandend Europa.

Binnen drie dagen slaagden de radiodetectives er in, vast te stellen, dat de geheimzinnige zender zich bevond in een klein kantoortje in Boston. Men wachtte totdat de zender weer in bedrijf was, deed toen een inval in het kantoor en vond een vreemdeling bezig met een draagbaar radiotoestel.

Men onderzocht zijn antecedenten en het bleek, dat de man poseerde als handelsreiziger, zijn zaken voornamelijk doende met landgenoten, die in de buurt van munitiefabrieken of scheepswerven woonden.

Alle inlichtingen, welke hij op deze manier te pakken kreeg, werden onmiddellijk naar zijn opdrachtgevers in Europa uitgeseind.

Er zijn in de Verenigde Staten niet minder dan 55.000 officieel geregistreerde en met een vergunning werkende amateur-zenders. Nu hebben spionnen al direct gebruik gemaakt van roepletters van amateurszenders en ze zijn gaan werken op hun golflengten, wat het werk der radiodetectives geenszins vergemakkelijkt.

Intussen is de druk van een vinger op een seinsleutel even karakteristiek als een vingerafdruk en de uiterst geoefende en zeer gevoelige oren der radio-detectives herkennen een methode seinen onmiddellijk.

Intussen is de situatie ernstig genoeg gebleken om alle radio-communicatie met Europa te verbieden, het gebruik van draagbare zendstations strafbaar te stellen en eveneens het gebruiken van codes, in welke vorm dan ook, niet langer toe te staan.

Een Nazie-nest vlak naast het Witte Huis.

De belangrijkste arrestatie, welke tot dusver aan de F.F.C.-mensen te danken is, was er een in Washington. Men ontdekte code-boodschappen, welke uit Detroit afkomstig waren. Na een dag of twee kwam hier een einde aan, maar even later begonnen ze in Washington. Men schakelde de beste opsporingsapparaten in en ontdekte de geheime zender in een kamer op de bovenste verdieping van een zeer luxueus en kostbaar hotel op geen steenworp afstand van het Witte Huis.

Men wachtte een paar dagen alvorens een inval te plegen, maar hield de betrokken kamer voortdurend nauwkeurig onder observatie.

Op een avond zag men de echtgenote van den. Duitsen militairen attaché het hotel binnen gaan. Zij werd geschaduwd en men zag haar naar de bovenste verdieping gaan, waar zij een enveloppe gaf aan een der kamers.

Het was duidelijk, dat hier een boodschap werd afgegeven, welke te belangrijk was, om via het gezantschap te worden verzonden.

Twee minuten later was het geheime zendstation in de lucht. Het werd onmiddellijk overvallen en men vond een Duitser met zijn vingers op de seinsleutel. Een nauwkeurig onderzoek van de gehele kamer bracht voldoende materiaal te voorschijn om vast te stellen, dat men te maken had met een volledige vijfde colonne-organisatie, welke aan het werk was in Washington, het hart van de Verenigde Staten.

Sedert het begin van de oorlog heeft men meer dan 300 onwettige zenders weten op te sporen: veel dezer stations waren echter eigendom van amateurs, die niets kwaads bedoelden en deze kwamen er met een waarschuwing af.

Over het Bolsjewisme.

DE RUSSEN ONZE BONDGENOTEN.

COMMUNISTISCHE LEER DER RUSSEN ONZE VIJANDIN.

Pater Verheyen over Bolsjewisme en Kerk

In een vergadering der Vereniging „Katholiek Leven" te Paramaribo heeft Pater L. Verheyen C.ss.R. een lezing gehouden over het bolsjewisme. Gezien de belangstelling, die er bestaat — en terecht — voor het Bolsjewisme en voor Rusland, ontlenen wij een en ander aan het zeer uitvoerige verslag in „De Surinamer".

De 19e Maart, St. Jozefsfeest, van het jaar 1937 vaardigde Zijne Heiligheid Paus Pius XI, zg., een encycliek uit over „het bolsjewistisch communisme, dat tevens een goddeloos communisme is, zich vooral ten doel stellend, de maatschappelijke orde omver te werpen en de grondslagen van de christelijke beschaving te vernietigen" (no. 2). Met deze woorden geeft de Paus het onderwerp van Zijn zendbrief aan. Verderop verklaart Hij, dat het Zijn bedoeling niet is, de volken van de Sovjet-Unie in het algemeen te veroordelen. „Integendeel!" zo vervolgt Hij. „Wij koesteren voor hen een warme, vaderlijke genegenheid. Want Wij weten, dat niet weinigen van hen zuchten onder de harde en despotische overheersing van mensen, die grotendeels vreemd staan tegenover de ware belangen van dit volk. Wij weten ook, dat zeer vele anderen misleid zijn door bedrieglijke beloften. Maar wij veroordelen het ingevoerde stelsel en de grondleggers en voorstanders daarvan, die in dit volk" (tengevolge van het despotisch Tsarisme) „een zeer geschikte bodem gevonden hebben om daarin het reeds lang gereedliggende zaad van hun leer uit te strooien en, van daar uit, over alle werelddelen te verspreiden" (n. 24). Tot zover Paus Pius XI.

Die volken van de Sovjet-Unie zijn thans onze strijdgenoten in de verbitterde kamp tegen den Germaansen overweldiger, wiens oogmerk niets anders is dan de wereld te onderwerpen aan het „Herrenvolk", dat volgens hem bestemd is om te heersen over alle andere volken.

Om zijn doel des te zekerder te bereiken, had hij met de Sovjet-Unie een niet-aanvalsverdrag gesloten en haar als prijs voor haar onzijdigheid een deel van het overweldigde Polen afgestaan. Maar toen hij het ogenblik gekomen achtte om ook de Unie in slavenketenen te slaan, verbrak hij verraderlijk het gesloten verbond en viel onverhoeds den Russischen Beer aan: binnen enige weken, zo meende hij, zou hij door zijn „bliksemoorlog" hem hebben uitgeslagen.

Hij had echter niet gerekend op de grenzenloze liefde van het Russische volk voor „Moeder Rusland", het „heilige" vaderland. Het volk vergat zijn lijden en het geleden onrecht en wierp zich eensgezind en vastberaden in de strijd tegen den geweldenaar en diens horden.

Reeds bijkans 2 jaren houdt het de titanenstrijd vol met een kracht, die den aanrander noodlottig dreigt te worden.

Intussen is het stelsel van het bolsjewisme niet ineengestort; het staat nog dreigend overeind met zijn beide doelstellingen: de omverwerping van de maatschappelijke orde en de vernietiging van de christelijke beschaving. Vandaar dat het meer dan ooit zaak is, de aard van dat monsterachtige stelsel beter te kennen, om het te verafschuwen en te bestrijden.

Aan de hand van 's Pausen Encycliek „Divini Redemptoris" behandelde Pater Verheyen 2 vragen:

1. Wat is de leer der Bolsjewisme?
2. Wat is de leer der Kerk?

I. Leer der Bolsjewisten.

Het Bolsjewisme is geheel gebaseerd op de beginselen van het dialectisch en historisch materialisme van Karl Marx, beweert zelfs daarvan „de enige zuivere verklaring" te zijn. Welke zijn die beginselen?

1. Er is maar één algemene realiteit, de stof of de materie. Dus alles, wat bestaat, is louter stof, toegerust met geheime, blinde krachten. Langs de weg van evolutie of ontwikkeling is die stof uitgegroeid tot de wezens van het levenloze delfstoffenrijk en van de levende planten- en dierenrijken, tot welk laatste rijk de mens behoort.

Geestelijke wezens bestaan eenvoudig niet: geen ziel, geen engel, **geen God**. Derhalve bestaat er ook geen onderscheid tussen geest en stof, tussen ziel en lichaam. Ook bestaat er geen onsterfelijkheid der ziel, noch hoop op een ander leven. Met de dood is alles finaal afgelopen.

2. De menselijke samenleving is niets anders dan een verschijningsvorm van de stof, die alweer langs de weg van evolutie of ontwikkeling uit een onophoudelijke strijd der krachten met noodzakelijkheid streeft naar de eindsuitkomst: een klassenloze maatschappij.

Die onophoudelijke strijd der krachten kan echter door mensen bespoedigd worden. Daartoe:

a. moeten de tegenstellingen tussen de bestaande klassen steeds verscherpt worden;

b. moet aan die klassenstrijd de schijn gegeven worden van een „heilige" strijd voor de vooruitgang, en

c. moeten alle hinderpalen voor de overwinning in die strijd, als schadelijk voor het heil der mensheid, radicaal uit de weg worden geruimd.

(Hoe radicaal dat door het Bolsjewisme is toegepast, blijkt uit het bloedbad, dat het van 1917 — 1922 in Rusland heeft aangericht. Als slachtoffers vielen er ruim 815.000 boeren, 192.000 arbeiders, 375.000 intellectuelen (onder wie 8000 artsen, 6000 leraren, 3000 priesters), 300.000 officieren en soldaten, 12.000 grootgrondbezitters; in totaal: 1.700.000. Hoeveel er na 1922 nog „geliquideerd" zijn, is niet te benaderen).

3. Het Bolsjewisme berooft den mens van zijn vrijheid, den menselijken persoon van zijn waardigheid en van zijn zedelijke zelfbeheersing. Het kent het individu geen natuurlijke rechten toe. Het aanvaardt geen rangorde, geen gezag van boven, want de gemeenschap alleen heeft rechten en gezag, daar de gemeenschap er de bron van is. Het ontzegt den mens alle eigendomsrecht op de productiegoederen, daar dit recht beschouwd wordt als de bron en de oorzaak van de economische slavernij.

4. Het Bolsjewisme verwerpt het huwelijk en zijn onverbreekbaarheid en verlaagt het tot een zuiver-burgerlijke en kunstmatige instelling, die ieder ogenblik kan worden teniet gedaan.

5. Het Bolsjewisme verleent aan de vrouw volslagen emancipatie en schakelt haar geheel in het productieproces in. Zij mag ook kinderen voortbrengen, maar alleen voor de gemeenschap, die de opvoeding op zich neemt. De ouders hebben daartoe geen recht, want de kinderen behoren aan de gemeenschap.

6. Het Bolsjewisme baseert de samenleving of maatschappij op zuiver materialistische beginselen. Haar gezag vloeit voort uit de economische verhoudingen. Haar taak is: produceren met inspanning van alle krachten. Haar doel is: de schepping van een aards paradijs, waarin ieder produceert naar zijn krachten en ieder ontvangt naar zijn behoeften, zodat ieder kan genieten van de aardse goederen.

7. De gemeenschap moet uitmaken, wat voor arbeid ieder zal verrichten en waar en hoe lang: zij doet het echter naar eigen willekeur en legt desnoods dwang op.

8. De zedenleer en de rechtsorde zijn producten van de economische verhoudingen en dus ,als deze, wisselend en veranderlijk.

Deze uiteenzetting van de leer van het Bolsjewisme volstaat reeds, om de verderfelijkheid ervan te doen aanvoelen. Toch is het wenselijk, de leer der Kerk daartegenover te stellen.

II Leer der Kerk.

1. Boven alle wezens staat het enige Opperwezen. God, de Schepper van het heelal, de Rechter van alle mensen. God is het oneindig volmaakte Wezen, dat de Eerste Oorzaak en de Bestaansgrond is van de eindige bestaande wereld. Derhalve is God wezenlijk onderscheiden van de wereld en heeft buiten haar om een onafhankelijk bestaan. God als Eerste Oorzaak en derhalve zonder oorzaak bestaat van Zichzelf, is oneindig volmaakt en onveranderlijk. Toen Mozes aan God Diens naam vroeg, antwoordde God: „Ik ben: Ik ben". En hij vervolgde: „Dit moet ge aan de Israëlieten antwoorden: „Ik ben" zendt mij tot u" (Exod. 3, 14). — Op het ogenblik, dat God de Israëlieten, die tot een volk aangegroeid waren, uitverkoos tot Zijn volk, maakte Hij hun Zijn naam en daarmede Zijn goddelijk wezen bekend. God is: „Ik ben" (of volgens de Griekse vertaling „de Zijnde"). Alle andere goden zijn uitdenksels van mensen pure hersenschimmen: Jahweh alleen is God.

De stof is van nature samengesteld, deelbaar, passief, m.a.w. zeer onvolmaakt. God moet derhalve een geest zijn (d.i. een onstoffelijk wezen, dat in bestaan en werking innerlijk onafhankelijk is van de stof) en wel een zuivere geest (die niet zoals onze geestelijke ziel bestemd is om een stoffelijk lichaam te bezielen), ja de oneindig volmaakte geest, de oneindig volmaakte werkelijkheid.

2. De **mens** is een samengesteld wezen, bestaande uit twee werkelijk onderscheiden zelfstandig delen, ziel en lichaam, die met elkander tot één wezen, één volledig zelfstandigheid, één natuur in één persoon verenigd. De mens is door God begiftigd met buitengewone gaven naar lichaam en ziel, waardoor hij de onmetelijke wereld van de dode stof, van de levende planten- en dierenrijken verre overtreft.

3. Het **laatste doel** van den mens in tijd en eeuwigheid is God. Door het Doopsel van Christus ontvangt hij de heiligmakende genade, die hem waarlijk maakt tot kind van God, hem opneemt in het rijk van God, hem inlijft in het mystieke Lichaam van Jezus Christus, de Kerk, en hem recht geeft op de erfenis van Gods Zoon.

4. De **mens bezit van nature**, d.i. door Gods verordening, vele onvervreemdbare **rechten**: het recht op het leven en de instandhouding van zijn lichaam, het recht om zich het noodzakelijke levensonderhoud te verschaffen; het recht van particuliere eigendom en het gebruik ervan; het recht van vereniging om beter en lichter met anderen tezamen zijn levensdoel te bereiken; het recht vooral om op afdoende en ongestoorde wijze te streven naar het einddoel, dat God, zijn Heer en Meester, hem gesteld heeft.

5. Het **huwelijk** is een goddelijke instelling. De inrichting en voornaamste verplichtingen van de huiselijke samenleving zijn door God verordend, komen derhalve niet voort uit menselijk goeddunken noch uit economische factoren.

6. Van nature is de mens ook door God bestemd om te leven in de **burgerlijke maatschappij**; deze is een natuurlijk middel, dat ieder mens kan en moet gebruiken, om het hem gesteld levensdoel te bereiken.

7. De **staat** is er voor den mens en niet de mens voor de staat. Alle burgers moeten onderling samenwerken ter bereiking van hun stoffelijk welzijn. De eigenschappen, die de mens van nature bezit als individu en sociaal wezen ,moeten door de maatschappelijke samenleving tot wasdom en bloei en vruchtbaarheid gebracht worden.

8. Tegenover de burgerlijke gemeenschap is de mens, volgens Gods verordening, gebonden door **plichten** en de staat kan desnoods de vervulling van die plichten afdwingen. Daartegenover moet de staat de **rechten**, die God den mens geschonken heeft, eerbiedigen en beschermen.

9. De economische en sociale verhoudingen moeten gebaseerd zijn op de **sociale rechtvaardigheid en de christelijke naastenliefde**. Zo en niet anders zal de maatschappij opgeheven worden uit het verval, waartoe het liberalisme, zonder rekening te houden met de moraal, de maatschappij gedreven heeft; zó ook zal zij gevrijwaard worden tegen de terroristische klassenstrijd en tegen het despotisch **misbruik** van het staatsgezag.

10. De **stoffelijke welvaart** van het volk moet nagestreefd worden volgens een gezond organisch stelsel, **waarin** de trappen van de sociale rangorde erkend en geëerbiedigd worden, terwijl alle corporaties eendrachtig en vriendschappelijk moeten samenwerken ter bevordering van het algemeen **welzijn**. De staat — en dit is zijn natuurlijke en eigenlijke taak — moet die harmonische samenwerking naar best vermogen begunstigen en in de hand werken.

11. Daartoe heeft de staat **gezag** nodig en dat gezag ontvangt hij van God, niet van de **burgers**. De staat moet dat gezag handhaven tot welzijn van de burgers zonder terroristisch machtsmisbruik, in gerechtigheid en liefde. De burgers van hun kant moeten dat gezag eerbiedigen en er zich gewillig aan onderwerpen.

12. De gemeenschap en de mens zijn door God op elkander ingesteld tot onderling heil. Noch de mens noch de gemeenschap mogen de wederzijdse verplichtingen van de hand wijzen of elkanders rechten verwerpen of verkorten.

Conclusie.

Met de verwerping van God, loochent het Bolsjewistische tevens alle goddelijke verordeningen en stelt daarvoor in de plaats een partijprogram, product van menselijke willekeur en bron van onrecht en verdrukking. En bij zijn proefnemingen en methoden en strevingen ontziet het niemand en niets.

De Kerk daarentegen houdt vast aan het juiste evenwicht tussen waarheid en rechtvaardigheid, dat zij in theorie **verdedigt en krachtig handhaaft en bevordert** in de practijk. Want de Kerk brengt de wederzijdse plichten en rechten met elkander in overeenstemming, namelijk: het gezag met de vrijheid; de waardigheid van het individu met die van de staat; de menselijke persoonlijkheid van den onderdaan en de aan de overheid verschuldigde gehoorzaamheid met de taak van hen, die Gods gezag vertegenwoordigen; de geordende liefde van ieder individu jegens zichzelf, het gezin en het vaderland met de liefde, die verschuldigd is aan andere individuën en gezinnen en volken. Die liefde berust op de liefde tot God, den Vader van allen, van Wien alles voortkomt en naar Wien allen als naar hun einddoel moeten streven.

Maar de Kerk maakt de gerechtvaardigde zorg voor het tijdelijke en stoffelijke niet los van de zorgzame bemoeienis voor het eeuwig welzijn. Zij maakt de stoffelijke goederen alleen ondergeschikt aan de geestelijke volgens het woord van den Meester: „Zoekt eerst het rijk van God en deszelfs gerechtigheid en dit alles (d.i. het stoffelijke) zal u als toegift worden geschonken" (Matth. 6, 33).

Daarmede verwaarloost de Kerk het stoffelijke niet, noch staat zij de tijdelijke welvaart in de weg. Integendeel, zij stelt richtlijnen voor en geeft adviezen, die een veilige weg kunnen banen, waarlangs de staat zijn burgers, naargelang van omstandigheden van tijd, plaats en volk, tot hogere beschaving en groter welvaart kan voeren.

Paus Pius XI vestigt er de aandacht op, dat communisten, die de sociale leer van de Kerk hun aandacht waardig keurden, zelf moesten erkennen, dat zij vèr uitsteekt boven de leer van hun eigen leiders. Zij zijn, helaas! niet talrijk. Verreweg de meesten zijn door vooroordeel en haat verblind. Zij zien het licht der waarheid niet en **trachten met** alle middelen, hoe onrechtvaardig en wreed ook, de waarheid te bestrijden en voor andere waardeloos te maken. En zo zijn de Bolsjewisten de kwaadaardige verkondigers der dwaling, de verstoorders van de vrede en het geluk der mensheid. Wee der wereld, als het Bolsjewisme ooit de eindoverwinning zou behalen! Het Bolsjewisme is een verderfelijke stelling, die uit alle macht moet worden bestreden. De Bolsjewisten echter zijn — vergeten wij, Katholieken, het nooit — kinderen van onzen hemelsen Vader en daarom ons aller broeders en zusters. Voor hen allen smeken wij onzen goeden Vader om licht en waarheid, liefde en vrede.

„Ik ga naar Duitsland als vrijwillig Franse arbeider". Dit voorval geschiedde op een spoorwegstation te Parijs.

Wij ontvingen:

Mikve Israel, Juni 1943. Gelukkig is dit maandblad thans weer op tijd. In het hoofdartikel wordt gewezen op de Sabbat-heiliging, waarmede het op Curaçao zo gemakkelijk genomen wordt. „De viering van de Sjabbat is de maatstaf, waarmede wij gewoonlijk overal ter wereld de kracht van het Joodse leven meten. Waar de heiliging van de goddelijke rustdag in gezin en gemeenschap nog traditie gebleven is, daar leeft ook de ziel des Jodendoms."

Dit is een waar woord en wij zouden het willen herschrijven en Sjabbat door Zondag en Jodendom door Christendom vervangen. Want dáár geldt dezelfde maatstaf. Den lezer zij — èn wat Christendom betreft — de toepassing voor Curaçao gelaten.

Vlootrabbijn Josua Goldberg schrijft een stukje voor de Joodse U.S.-soldaten hier voor wie een „Jewish Welfare Committee" werd opgericht onder voorzitterschap van Milton H. L. Maduro en Mr. E. M. Elias als penvoerder.

Andere vaste rubrieken geven „Dingen en Daden" waarover elders in dit nummer), berichten uit het land der vaderen, en enkele berichten o.a.:

Hitler-slachtoffers zijn geen vijanden, schrijft de Noordamerikaanse pers eensgezind naar aanleiding van een plechtigheid, welke kort geleden op het Laguardia Airfield plaats vond. Namens vele duizenden vluchtelingen, mannen en vrouwen, die sinds 1933 en later uit het door de nazies geterroriseerde Europa in de Verenigde Staten een veilige haven hebben gevonden, werd daar het gevechtsvliegtuig „Loyalty" officieel aan de militaire autoriteiten overgedragen.

Alle dagbladen hebben artikelen aan deze gebeurtenis gewijd. Op het vliegtuig staat onder de naam „Loyalty" in vlammende letters geschreven: „Gift of recent emigres for nazi-fascist oppression".

In Canada is het vraagstuk der vluchtelingen, die vroeger als vijandelijk onderdaan beschouwd werden, nagenoeg opgelost. Na onbeperkte vrijlating op parool is hun thans ook het verrichten van elke arbeid zonder enige restrictie, toegestaan. Velen werken voor defensie. Ook is een aantal kunner bij de postkantoren geplaatst om de correspondentie der Duitse krijgsgevangenen te censureren.

De hel in Holland is het opschrift van een artikel in het te New York verschijnende Joodse weekblad „Reconstruction". Het is geschreven door een nazie-slachtoffer, dat enige jaren in Nederland heeft gewoond en thans in de Verenigde Staten van Noord-Amerika verblijft. „Vier jaren heb ik in Nederland gewoond; vier jaren heb ik dankbaar ondervonden hoe dat gezegende land vóór alles een land van ware naastenliefde was. Helaas, allen bij wie ik toen onderdak en steun kreeg ,zijn nu zelf vluchtelingen, gevangenen of...... dood."

Vol bewondering is de schrijver voor de ongelofelijke weerstand van het Nederlandse volk, dat zich niet liet vangen door de vijfde-colonne-propaganda, waartoe ook het bekende verhaaltje behoorde, dat Duitse Joden aan het verraderswerk zouden hebben meegedaan. „De echte Nederlanders hebben getoond een zesde zintuig te bezitten, waarmede zij, o zo gemakkelijk, vrienden van vijanden kunnen onderscheiden."

ARUBA.

SIMSON VIEYRA VERTROKKEN.

Dezer dagen verliet de Heer Simson Vieyra in een bommenwerper van het Koninklijk Nederlands Vliegcorps het Gebiedsdeel Aruba om actief te gaan deel nemen aan de strijd voor de vrijheid. De Heer Simson Vieyra heeft de „Aruba Post" opgericht en gedurende 5 jaar geleid. Het is den Heer Vieyra gelukt de **aandacht op zich te** vestigen en hij behoorde tot diegenen op Aruba, die geen blad voor hun mond nemen. De „**Aruba Post**", die wordt voortgezet, wijdt een apart artikel aan den vertrokken leider „die zoals het artikel zegt, de krant maakte en streed voor het welzijn van de gemeenschap." De nieuwe leider van de „Aruba Post" belooft Vieyra's idealen voort te zetten en zich in te spannen de verworven naam hoog te houden.

Dit is de benaming van de Britse duikboot, die zulk een belangrijk aandeel nam in de voorbereiding van de strijd der Geallieerden in Noord-Afrika. Deze duikboot maakte inspectie-tochten langs de Algerijnse kust om een geschikte landingsplaats voor de Geallieerde invasie te zoeken. Vervolgens werd de geheime missie, bestaande uit Generaal Mark Clark en Noordamerikaanse stafofficieren aan land gebracht, om besprekingen te houden met de Fransen. Tenslotte werd Generaal Giraud afgehaald, die naar open zee gebracht, daar opsteeg om te confereren met Generaal Eisenhower.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Di., 8 Juni:
Telegram Afdeling: Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.
Shipping & Supplies: Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.
Scheepvaart Afdeling: Soffree tel. 799, Hotel C.P.I.M.
Dok-afdeling: De Klerk, tel. 431 en Prins, tel. 330.

Sportclub „Asiento": Hockey: Donderdagmiddag as. zal op het Asiento-terrein de afscheidswedstrijd worden gespeeld voor den Heer en Mevrouw Menalda van Schouwenburg op het terrein te Rio Canario, aanvang 16.50 uur.

KAMPIOENSWEDSTRIJDEN STAATSDEEL CURAÇAO 1943.

1. De wedstrijden worden georganiseerd door de N.A.L.T.B. Als wedstrijd-commissie zal optreden het Bestuur van de N.A.L.T.B. Als wedstrijdleider de Heer **D. L. Capriles**, adres Gaïto 1 en kantoor C.P.I.M. Afdeling S.S., tel. 425, en als diens plaatsvervanger de Heer **G. A. Chundro.** De wedstrijden zullen plaats vinden op de banen van: de Curaçaose Sportclub, Scharlo; de Sportclub Asiento, Emmastad; de Sportclub Juliana, Oranjestraat; de Sportvereniging Kwiek, Gasparito; de C.B.L.O., Mundo Nobo.

2. De gelegenheid voor inschrijving voor de verschillende nummers is thans reeds opengesteld, terwijl de sluitingsdatum is bepaald: a) voor de enkelwedstrijden op 26 Juni, 24 uur 's nachts 1943; b) voor de dubbelwedstrijden op 25 Juli, 24 uur 's nachts 1943. Inschrijving kan geschieden bij den wedstrijdleider.

3. De wedstrijden zullen plaats vinden gedurende de tijdvakken: **10 tot en met 25 Juli 1943 en 7 tot en met 22 Augustus 1943** en zullen omvatten:

1e periode (10 tot 25 Juli 1943): a) Heren-enkelwedstrijden (maximum deelneming 32); b) Dames enkelwedstrijden (maximum deelneming 16).

2e periode (7 tot 22 Augustus 1943): c) Heren-dubbelwedstrijden (maximum deelneming 16 paren); d) Dames-dubbelwedstrijden (maximum deelneming 8 paren); e) Gemengd-dubbelwedstrijden (maximum deelneming 8 paren).

Aan deze wedstrijden kunnen deel nemen: a) Leden van de bij de N.A.L.T.B. aangesloten verenigingen; b) Algemene leden (van de N.A.L.T.B.); c) Buitenlanders, voor zover niet reeds behorende bij a of b.

4. Er zal „Best of five" gespeeld worden voor de heren-enkel- en dubbel-wedstrijden en „best of three", waar de dames deel aan nemen.

5. Het inleggeld voor de enkelwedstrijden bedraagt ƒ 2,50 per persoon en voor de dubbels ƒ 3,— per paar per nummer, te voldoen bij inschrijving.

6. De wedstrijden vangen telkens aan des namiddags om 16 uur of 16.30 uur (te bepalen door den wedstrijdleider). Spelers dienen 15 minuten van te voren op de banen aanwezig te zijn.

7. Een speler, die zich voor een of ander nummer heeft doen inschrijven, is verplicht het inleggeld te voldoen, ongeacht het al of niet deelnemen aan dat nummer.

8. Bij de inschrijving dient vermeld te worden van welke vereniging men lid is. Indien men van geen enkele vereniging lid is, dan te vermelden of men Algemeen Lid van de N.A.L.T.B. is of wel „Buitenlander".

9. Slazenger-ballen zullen gebruikt worden.

10. Voor de verschillende nummers zijn prijzen beschikbaar gesteld, als volgt: Wisselbekers (te winnen in 3 jaar consecutief of 5 jaar totaal); Heren-enkel-wisselbeker door C.B.L.O. geschonken (3 jaar consecutief of 5 jaar in totaal). In 1942 gewonnen door den Heer Richard H. Henry. Dames-enkel-wisselbeker, geschonken door den Heer Donald Capriles (3 jaar consecutief of 5 jaar totaal). In 1942 gewonnen door Mejuffrouw Elaine Da Costa Gomez. Heren-dubbel-wisselbeker, geschonken door den Heer Ingenieur Jan Noorduyn (3 jaar consecutief of 5 jaar totaal). In 1942 gewonnen door de Heren R. H. Henry en N. E. Powel. Dames-dubbel-wisselbeker, geschonken door den Heer Salomon A. L. Maduro (3 jaar consecutief of 5 jaar totaal). In 1942 gewonnen door Mejuffrouw Elaine da Costa Gomez en Mevrouw Esmee L. Maduro. Gemengd-dubbel-wisselbeker geschonken door den Heer Dr. W. H. Winkel (3 jaar consecutief of 5 jaar totaal). In 1942 gewonnen door Mejuffrouw Else Lansberg en den Heer N. M. Chumaceiro. Voorts zullen er passende herinneringen voor iederen winnaar of winnares beschikbaar zijn.

11. Iedere deelnemer (deelneemster) is verplicht zich na iedere wedstrijd bij den wedstrijdleider of diens plaatsvervanger op de hoogte te stellen van datum, plaats enz., van zijn (haar) volgende wedstrijd.